

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 43.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fiecare publicare.

„La cestiunea reuniunilor preoțesci la noi.”

(Răspuns la Nr. 128 al „Telegrafului Român.”)

În 16 Septembrie a. c. preoțimea din protopresbiteratul Sibiului a ținut o conferență. În această conferență între altele a constatat cu unanimitate necesitatea ardeătoare a întrunirii preoților din acest tract în Reuniune. Spre ajungerea la scop a însărcinat o comisiune de 3 cu elaborarea unui proiect de statute, pe baza principiilor și vederilor dezvoltate în conferență. Tot odată a însărcinat pe scriitorii acestor rînduri în special, ca după publicarea proiectului de statute să convoace o nouă conferență, care să ia la desbatere proiectul din cestiune.

Comisiunea de trei și-a terminat lucrarea, și subsemnatul pe lângă o scurtă comitivă deslușitoare o a trimis onor. Redacțiunea a acestui diar spre publicare. În Nr. 128 al „Telegrafului Român” s'a și publicat acel proiect, lăsându-se la o parte comitivă — a bună seamă din lipsa de spațiu.

Publicarea aceasta, căreia îi lipsește spriginul introductiv, a îndemnat pe dl „D. P. P.” ca să i facă însuși sprijin, să suplinească comitiva, — firesce nu tocmai după dorințele mele.

Dl „D. P. P.” în Nr. 132 sub titlul de sus, în locul de frunte al diarului*) — după o introducere filosofică și o paralelă dintre experimentarea aradanilor în cestiunea scolară și nesuința preoților din protopresbiteratul Sibiului a se întruni în Reuniune — combate reuniunile preoțesci „la noi” din punct de vedere al necesității și al practicabilității, provocând pe cei ce le susțin, ca să l combată.

Fiind că „la noi” cei ce doresc înființarea unei renniuni preoțesci, și acestei dorințe a lor au dat expresiune în diaristică, sînt preoții din protopresbiteratul Sibiului, în fruntea cărora am eu onoarea a fi: ca reprezentant și conducător al lor mă simt angajat a satisface dorinței dlui „D. P. P.” Repet: o fac aceasta nu din alt motiv, ci numai spre a apăra preoțimea tractului meu, atinsă prin articolul dlui „D. P. P.”

Voiu urma deci pe dl „D. P. P.” după puțină pas de pas.

Fiind că aci nu scriu un tractat științific, trec simplu preste partea filosofică a dlui „D. P. P.” cu

*) Și răspunsul l publicăm în fruntea diarului, observând că mușcăturile făcute noae și domnului D. PP. nu contribuie la valoarea Statutelor și a răspunsului. Red.

noua dsale teorie, după care „Disparițiunea corpurilor în lumea fizică urmează în urma unui proces natural, pe care știința modernă s'a obișnuit a l numi *lupta pentru existență*.”*)

Trec și preste aserțiunea dsale, după care noi nu progresăm, pentru că întrebuintarea forțelor noastre este greșită, și nu pentru că nu lucrăm — lipsă de forțe ori inerție.

Această frasă dsale o face în câțva palpabilă prin un exemplu, căruia pretinde a i succede al doilea a deaceași natură, reuniunea preoților „la noi.”

Dar exemplul, pe care l aplică spre a oglinda într'însul ca într'un analogon reuniunea preoților, din norocire n'are cu aceasta nici o încumnățire. Sînt două contraste, cari se unesc numai într'aceea, că una a fost, alta are să fie. Aradanii au încercat să și scoată scoalele de sub influența protopresbiterilor; preoții din tractul Sibiului vreau să înainteze în cultură. E bine! ce analogie este aci?!

Dl „D. P. P.” spune preoțimei din acest tract că, precând DSA a cugetat îndelungat asupra acestei idei, preoțimea, carea o susține a cugetat puțin, din care causă această idee are să cadă în fântână.

De va căde ideea în fântână, vom purta grija să nu se innece. Ear în privința cugetării: rămănem fie care, cum și cât a cugetat. Unul a cugetat stînd la masă sau fumându-și sugara în comoditate, altul întimpinînd neajunsurile, cu cari trebuie să se lupte. Unul a făcut teorii mai mult sau mai puțin filosofice, celălalt a tras conclusioni practice din necasurile ce l'au ajuns. Aci e deosebirea!

II.

Necesitatea reuniunilor preoțesci „la noi.”

Dl „D. P. P.” combate necesitatea reuniunilor preoțesci cu deosebita accentuare: „la noi”, vorbindu-ne mai întăiu de preoțime ca de castă, de monachism, carele și a vecuit veacul și a cedat spiritului liberal al bisericeii, carele la noi a luat formă și mai pregnantă în „Statutul organic.” — Cei ce mă cunosc știu, că nu sînt aderent al monachismului, nici a celui vechiu de castă, nici a pretinsului nou cu spirit liberal. Dar trebuie să atrag atențiunea dlui „D. P. P.” la „Statutul organic”, cu care voe-

*) Trebuie că această știință e foarte modernă! Exemplu: Fulgerul lovesce o clae de fin. Claea de fin, fiind corp în lumea fizică, dispare prin ardere. Este această disparițiune luptă pent u existență? Cine se luptă aci pentru existență? Fulgerul cu claea de fin? Adevărat modernă știință și luptă pentru existență — după dl „D. P. P.”!

sce să ne combată. În acest Statut organic, ori cât de liberal ar fi el, §§. 66—84 se ocupă exclusiv cu monachismul ca cu o castă, și pe lângă tot liberalismul bisericeii noastre nu-i permite, să ceadă adecă să fie liberal, ci pretinde să rămăe aceea, ce a fost dela început. — Aceasta numai ca între parantese pentru dl „D. P. P.”

Dl „D. P. P.” crede a pută constata, că nu e necesitate de reuniuni preoțesci arătând:

a) că preotul are teren destul de activitate în sinoadele, comitetele și epitropiile parohiale și protopresbiterale, în scaunele protopresbiterale, sinoadele eparchiale, congrese și consistorii,

b) că reuniunea preoților se presentă ca un corp parasitic și tinde la spiritul de castă,

c) că reuniunea rămăne cu esenția: „înaintarea culturală și înființarea unei biblioteci”,

d) că protopresbiteratul Sibiului până astăzi nu și-a creat nici bater un fond protopresbiteral, și are trebuință încă de multe.

Până a nu răspunde la aceste puncte, în cari cred că am reasumat motivele dlui „D. P. P.” imi iau voie a constata că nu DSA este chemat a decreta, că există sau nu necesitatea pe care dsale nu o simte.

Cel sătul poate ușor să susțină, că nu are lipsă de mîncare. Nu așa cel flămînd!

Chemat a constata necesitatea reuniunii poate fi numai acela, carele îi simte lipsa.

Acesta e preotul dela sate, nu dl „D. P. P.” carele ni se pare cunoaște greutățile preotului numai din teorie.

Să esaminăm acum motivele dlui „D. P. P.” după cum le-am spus mai sus.

ad a) Terenul de activitate al preotului în sinoadele, comitetele și epitropiile parohiale nu este de a se instrua pe sine, ci de a conduce și instrua pe alții! Lui i se impune să conducă, să instrueze fără ca să i se arete și modul: „cum.” Acest „cum” rămăne ca preotul însuși să l resoalve, după cum îl vor ajuta puterile și adeseori inspirațiunea momentului. Dacă experimentînd face greșeli, încercături, earăși asupra lui se descarcă toate.

În sinoadele protopresbiterale numai de instruirea preotului nu poate fi vorba. Ear de comitetele și epitropiile protopresbiterale putem face teorii, cu cari să împlem coloanele gazetelor, altă nimic — în ce privesce pe preot. În scaunul protopresbiteral sînt 6 înși ca asesori. Sfera de activitate a acestui for este știută: asemenea n'are să se ocupe cu calificarea preotului.

prenă cu Boetsoi, lăsând pe scumpul său Jean în grija lui Stenson.

Cristian putea călători cu indelete. Recunoștiința drepturilor sale, cu toate precauțiunile din partea amicilor săi și pe lângă toate pasurile frecvente ale dlui Goeffe, fu așa prelucrată în sensul contrar de partidul căciuililor, căruia aparținea baronul de Lindenwald, încât veni un moment, unde activul și curajosul avocat privi ca și perdată cauza clientului său. Ambasadorul, care se arătase favorabil, își schimbă părul, nu se scie din ce motiv, și contesa Elfrida făcu pentru nepoată-sa alte proiecte de căsătorie. Dl Goeffe duse cauza până în consiliile secrete a junelui rege; Gustav III însă, care prevedea, cu o prudență necredută, marea revoluțiune din August 1772, sfătuia la răbdare, fără a se esplica asupra speranțelor, ce era permis a se păstra. În faptă regele nu putea face încă nimica.

După-ce călătorise cu dannemanul pană la sfârșitul lui Februarie, Cristian primise dela dl Goeffe, sciri, cari l hotărise a continua singur exploratiunea sa în regiunile Nordului. Domnul Goeffe vîdînd inimicii lui Cristian foarte sprijiniți avea cuvînt a se teme, că arătându-se în Stockholm inimicii săi l'ar incurca în vr'o ceartă. El scia pe Cristian iute, și își dicea că dacă ar ucide pe unu sau doi șampioni, el foarte ușor ar fi ucis de al treilea. Prea mulți oameni aveau interes a-l face să peardă răbdarea și a-l atrage pe terenul duelu-

lui. El se pădea ai spune rațiunea aceasta, însă îl înștiință să n'astepte un succes repede.

Cristian primi cu epistola Dlui Goeffe o sumă nouă, ce acesta nu o adause cifrei primei datorii. În pozițiunea nesigură, în care era Cristian se înrolă la prinsul peștilor de pe lângă insulele Loffoden și la începutul lui April el scrisse dlui Goeffe:

„Eată-mă într'un târgușor din Nordland, unde mi se pară că intru în pămîntul canaanului, deși căscioara dannemanului Boetsoi este un Louvre în asemănare cu locuința mea actuală și kakebroe-ul său plăcinte pe lângă pânea din lemn pur, cu care mă ospitez eu astăzi. Își pot spune că am petrecut multă serăcie fără a vorbi de osteneală și de pericole; dară eu am vîdut spectacolele cele mai groasnice ale universului, scenele naturei cele mai serioase și cele mai grandioase, vîrtejuri sub-marine, unde se învîrtesc năile și chiții ca foile de toamnă în vînt, riuri ce nu înghiață nici cînd în mijlocul gheței, ce nu se topesc în veci, cascade a căror sgomot se aude la o îndepărtare de mai multe miluri, prăpăstii, cari cuprind de ameteți renii și elanii, omături mai tari ca marmorul de Paros, oameni mai urîți ca maimuțele, inimi ângerești în frupuri neurate, un popor ospital în sinul unei serăcii ne mai audite, răbdător, blînd și pios, în luptă vecinică cu natura cea mai groaznică și violente, ce și-o poți imagina. Eu nu m'am înșelat. Tot ce am vî-

Solgar
FOIȚA.

Cristian Waldo

sau

CAILE NOROCULUI.

Roman de George Sand.

(Tradus din franțozesce de E. B.)

(Urmare).

După două săptămâni petrecute în Stocholm, unde Cristian nu se arăta decât cu precauție, cu rezervă și cu vrednicie, domnul Goeffe, care nu-l putea aștepta să se rentoarcă la Gevala, îl invită al insoți și a aștepta acolo hotărîrea tribunalului suprem; hotărîrea aceasta avea să o aștepte vreme mai îndelungată, de oare ce moartea regelui și suirea pe tron a prințului Henric (devenit Gustav III) aduseră preocupățiuni serioase în regiunile înalte ale Statului: Cristian însă vîdînd deschiđendu-se înainte sa o fază de nesiguritate nemărginită, nu voia să rămăne toată vremea aceasta în sarcina dlui Goeffe și se hotărî a și realiza proiectul asprei călătorii cu dannemanul Boetsoi în regiunile ghețoase ale Norvegiei. Ca să nu fie în sarcina acestui brav țeran, el acceptă dela dl Goeffe un avans foarte modest pe socoteala moștenirii sale sau a lucrului său din viitor, și îmbrătoșă pe amicii săi din Waldemora și din Stollborg; după aceea el plecă im-

Sinoadele eparchiale, congresele și consistoriile sînt cunoscute preoților numai după nume și din actele sinoadelor și congreselor, în cari preoții află de toate, numai aceea, de ce ei au mai mare trebuință nu!

Dacă în sfîrșit preoții se adună din 3 în 3 ani spre a alege deputați la sinoade și congrese, apoi se duc, precum au și venit: fără să fi câștigat ceva.

Tot de ce vorbește „Stat. org.“ este organismul administrativ. Înaintarea preotului în cultură nu o vei găsi nici în sinoade, nici în comitete și nici în epitropii. Ea e rezervată seminarului și vieții practice a preotului.

ad b.) Dacă toate reuniunile, societățile și asociațiunile, sînt caste, apoi da, și reuniunea preoților va avea spirit de castă.

Este adevărat, că în „Statutul org.“ reuniunea preoților nu este prevădută. Urmează oare pentru aceea, ca ea să nu fie necesară? Oare câte instituțiuni nu sînt prevădute în „Stat. org.“ și s'au dovedit că sînt folositoare, să nu fie necesare? După vederile dlui „D. P. P.“ tot ce nu e în „Statut“ e corp parasitic-adevărat, pre lângă corporațiunile legale bisericesci.

ad c) Dl. „D. P. P.“ în pasagiile reasumate sub această literă este minunat în deducțiunile sale logice. Cu alte cuvinte Dl. „D. P. P.“ susține: Reuniunea nu este necesară, pentru că dacă abstragem dela cele neesențiale rămâne esența; „Înaintarea culturală și înființarea unei biblioteci.“ Ca și cum ar dice, omul nu e vrednic să trăească, pentru că dacă îl desbraci de haine rămâne trupul și sufletul. Apoi precum pentru om trupul și sufletul este esența și vrednicia lui de a fi, nu hainele: așa și pentru reuniune: scopul și mijloacele.

Scopul este: „înaintarea culturală“ mijloacele prelângă altele și „înființarea unei biblioteci“.

Dar dl. „D. P. P.“ crede că ne combate, când ne spune că comitetele protopresbiterale pot, ba li se recomandă a înființa biblioteci, pentru membrii protopresbiteratului, precum consistoriile eparchiale fac biblioteci pentru diecese și precum pot face și parochiile biblioteci pentru parochii.

Lucus a non lucendo! Se poate vorbi foarte frumos de teorii, cari teorii rămân. În parochii, când ar fi vorba să se facă biblioteci, apoi acele nu s'ar face pe seama preotului, ci pe a parochienilor. Cărțile ce s'ar procura — să admitem că s'ar fi chiar procurat unde-va — s'ar procura prin și pentru parochieni, după gustul parochienilor, cu considerare la dezvoltarea lor intelectuală. Preotul, dacă are lipsă de cărți pentru sine, din cari el să se lumineze, să și cumpere. Acesta este spiritul în sinoadele parochiale, și n'ai ce-i face! Vor întemeia comitetele și sinoadele parochiale biblioteci cu considerare la preoți, când aceste organe în multe parochii insistă, ca preotul să și cumpere din al seu nu numai matriculele parochiale, ci chiar și vestmintele bisericesci, de cari are lipsă la funcțiuni în biserică?!

Comitetele protopresbiterale fac biblioteci pentru protopresbiterate în tocmai, pre cum fac consistoriile pentru eparchii.

Să luăm lucrul, cum este în realitate, nu cum ar trebui să fie după închipuirea noastră. Dacă eparchiile, lăsându-se în nădejdea consistoriilor, ca să le facă biblioteci, n'ar ceti cărți, până le-ar veni în aju-

tor bibliotecile eparchiale: ar trebui să și pună poftă în cuiu de dorul înaintării culturale, în tocmai pre cum ar trebui, să facă și preoții din protopresbiterat, dacă s'ar lăsa în nădejdea mirenilor, să le facă biblioteci, din cari ei, preoții, să se lumineze. Ear ca să se pună preoții, ca ei din sărăcia lor să facă biblioteci și pentru mireni, ori cât am fi de idealisti, nu vom pute pretinde. Să ne pară bine, dacă vom vedea că preoții își înființază biblioteci teologice, biblioteci cu ajutorul cărora să se lumineze, căci numai luminați fiind preoții vor pute lumina la rëndul lor și ei pe mireni. Oprim însă preoților ocasiunea de a se lumina, apoi să nu cerem dela ei, ca să cultive pe alții!

Să nu uităm însă că peste cultura preoților dl „D. P. P.“ trece simplu la ordinea zilei. Aceasta se înțelege de sine. (Va urma).

Revista politică.

Sibiu, în 18 Noevmre.

Presupunerea că parlamentul Ungariei va termina în grabă desbaterea proiectului despre căsătoria între creștini și evrei a rămas numai presupunere. Proiectul nici până astăzi nu este terminat. Cu toate acestea nu preste mult va deveni el lege, și după credința deputaților mai sanguinici prin ea se va mări în mod însemnat numărul maghiarilor legitimi.

Denumirea banului pentru Croația nu vrea să se mai apropie de realitate. Diarele din Budapesta ne aduc scirea, că cu finea lunei lui Decemvre se va convoca dieta Croației, ceia ce numai prin activarea stărei constituționale se poate întempla. După scirile de până acum guvernul a abstras cu totul dela persoana generalului de cavalerie Filippovici.

Despre Serbia tace cronică. Ordinea restabilită cu puterea armelor va fi tot ordine, cât timp va fi acolo miliția cu armă în mână, și miliția va sta acolo cât timp va dispune guvernul de bani să susțină miliția, și guvernul va dispune de bani, cât timp... cu o greu o va scî cineva. În acest cas va veni rëndul la întreprinderea noastră.

În România s'a pus în lucrare completarea ministeriului. Domnul Nicolau Voinov este denumit de ministru al justiției. Punem sub ochii cetitorilor noștri și decretul domnesc:

CAROL I.

Prin grația lui Dumnezeu și voința națională,
Rege al României.

La toți de față și viitori, sănătate:

Am decretat și decretăm ce urmează;

Art. I. D. Nicolae Voinov este numit ministru al Nostru secretar de Stat la departamentul justiției.

Art. II Președintele consiliului Nostru de ministri este însărcinat cu aducerea la îndeplinire a acestui decret.

Dat în Sinaia, la 15 Noevmre 1883.

Carol.

Președintele consiliului de ministri,
I. C. Brătianu.

La 15 Noevmre corpurile legiuitoare ale României s'au întrunit în sesiune ordinară. La constituirea în cameră sa ales de president generalul Lecca, de vicepresidenți Stolojan, Agarici, Gheorghianu și Gianu.

cut e mai sublim și mai surprindător decât toate imaginațiile mele.

„Ei, eu sînt călător fericit! Adaoge că sănătatea mea a resistat tuturor periculelor, că punga mea s'a umplut așa bine, încât am să mă achitez cu Dta, și imi mai rămân încă parale; în sfîrșit, după ce am studiat formațiunea geologică a unui șir lung de munți, eu aduc comori în adevăr probe rare și prețioase, de care are să se topească de invidie vestitul doctor Stangstadius, și observațiuni folositoare cari au să mă facă, cu ceva intrigă și dacă am gust, cavalier al Ablei polare.

„Dta mă vei întreba, cum m'am îmbogățit așa. M'a costat multe ostenele riscând de o mie de ori a mă îneca sau a-mi frânge gâtul trecând peste multe prăpastii cu patine mari, a căror întrebuintare am învățat-o prințind mulți pești în archipelul norvegian, vîndându-i pe loc cu preț foarte ieftin, acolo, cari au spirit de trafic, și riscând pentru aceasta a fi ucis de confrății mei, cari însă au renunțat la veleitarea aceasta vîdînd, că brațul meu este ușor și mâna mea grea.

„În sfîrșit eu plec spre Bergen, unde am să sosesc înaintea desghiețului, dacă nu voiesc să fiu aici închis șese săptămâni de orcane și lavine, ce nici o putere omenească nu le poate trece.

„Mângăie-te, scumpe amice, dacă-mi pierd procesul. Eu am să devin ceva, și de oare ce Margareta este săracă, din momentul, când sunt de fami-

lie bună, eu pot aspira la dânsa. Și apoi n'am amiciția Dtale? Eu nu rog cerul pentru altceva decât să mă pună în stare a mă îngriji de bătrânețele scumpului meu Stenson, dacă își va perde locul și asilul său în castelul Waldemora.“

Dl Goefle primă mai multe scrisori de felul acesta în decursul verei și iernei următoare. Procesul nu înaintă, deși nu era vorba de proces propriu dis; moștenitorii presuntivi purtau un războiu clandestin foarte trist și puneau fel de fel de pedeci hotărîrii comitetului.

Cristian începu a se denatura de cutrierări, de oboseli și de lucrări dure. El nu mărturisî nimic amicului său, dară prisosința curiosității sale era sleită.

Trebuințele inimei, deșteptate prin speranțe doară amăgitoare, reclamară adeseori fericirea presimțită. Viața groznică, cum o numea el, nu întrecea eroismul hotărîrilor sale și energia veselă a caracterului său; dară sufletul suferea foarte adese ori în tăcere și momentul venise când, după espresiile maiorului Larrison, pasărea, obosită de cutrierarea spațiului, căuta să aște un cer blând și un loc sigur a-și clădi cuibul său.

Sărăcia vizită de mai multe ori pe Cristian, în ciuda inteligenței și activității sale. Viața călătorului este o înlanțuire de câștiguri și de pierderi, de succese neașteptate și de desastre desperate. El își câștigă cât îi trebuia să trăiască dintr'o și în alta

Petrecerea principelui de coroană al Germaniei în Spania preocupă în mare măsură presa europeană. Așa se dice că poliția de siguranță din Madrid a conșcris pre toți francesii din hotelurile capitalei începînd cu 18 a lunei curente. Între generalii, cari erau de față la sosirea principelui de coroană al Germaniei, se afla și Martinez Campos, pe când ministrii se prezentară numai după sosirea principelui. Se iviseră și vestea că principele la reînțoarcere va trece prin Franția, căci aerul pe mare nu-i face bine; s'a scris și despre unele reprezentațiuni făcute curței din Madrid din partea Angliei pentru alianța cu Germania, ceea ce acuma se desminte.

Dintraltele Diariului „Tems“ i se telegrafează din Paris, că principele moștenitor al Germaniei, după revista de eri, a trimis la Berlin o depeșă lungă, arătînd impresiunea plăcută ce-i a făcut armata spaniolă. La banchetul dela palat regele a toastat în sănătatea împăratului Vilhelm. Regele dise că este fericit de a arăta în public plăcerea, ce a simțit cât timp a petrecut la Hamburg unde s'a convins despre relațiunile cordiale dintre ambele curți și popoare. Principele moștenitor a vorbit ca și regele regretînd că n'a putut să vină în suși împăratul. Esprimă apoi mulțămirea sa, pentru că a fost încredințat cu misiunea de a înlocui pe tatăl său, arată simpatiile sale pentru Spania și suveranul ei și exprimă dorința de a vedea cât mai strînse legăturile de prietiniă dintre ambele state. După banchet, atențiunea ce s'a dat ambasadorului francez de către regele, reginele Cristina și Isabela și de către bărbații de stat ai Spaniei. Ambasadorul frances a fost prezentat pricipelelui de către contele Solms. De asemenea au fost prezentați toți oficerii germani ambasadorului francez.

Cum că prin călătoria principelui de coroană al Germaniei la Madrid s'a intenționat izolarea Franceii se vede și din următoarele reflecțiuni ale diariului „Köln. Zeitung.“

„Franția vede astăzi ștearsă socoteala, pe care și-o făcuse înainte întemeindu-se pe Spania, socoteala, că odată când va crede timpul oportun, se va arunca în unire cu Rusia asupra Germaniei, neavînd a îngriji de alte fruntării decât acelea despre Ost, pe când Germania ar fi năpădită despre Ost și despre West. Această socoteală, pe care cei din Franția o făceau până atunci în tăcere numai, pare acum sigură. Și fiind că uoi sîntem siguri de pace numai atunci și până atunci, până când Franția nu va fi convinsă de preponderanța ei, apoi nu ne rămâne altceva de făcut spre a manține pacea, de cât aceea de a distruge ori ce speranță a Franceii pentru o victorie. Aceasta este cheia întregii noastre politici esteriore, ea este eslicațiunea purtării nebune a presei franceze față cu regele Alfons al Spaniei; este motivul politic al grăbirei visit-i principelui nostru imperial la Madrid.

Toate acestea după cum se vede n'au turburat bunele relațiuni dintre Franția și Spania. Scirile oficiale cel puțin ne îndreptățesc a crede aceasta. În zilele trecute noul ambasador al Spaniei din Paris, mareșalul Serrano la ocasiunea immanuării credenționalului său fu primit de presidentul rep. blicei Grevy cu multă afabilitate. Mareșalul cu ocasiunea introducerii sale rostî următoarele cuvinte:

Majestatea Sa regele Alfons m'a însărcinat de a vă exprima dorințele cele mai sincere ce dânsul are pentru fericirea și bună starea Franceii și presidentului. În cât mă privește pe mine, care sînt

traficînd vînatul său, pescuirea sa, și schimbul cu victualii transportate în îndepărtări mari cu un cu ragiu și o rezoluție necredută; însă deși completant, încredător și generos, tinêrul baron n'a fost născut negustor și incognitul său nu putea acoperi libertatea aristocrată a caracterului său.

Și apoi capitolul accidentelor nimiciră adeseori provisiunile sale cele mai înțelepte, și într'una din zile nevoit a realiza visul de desperare eroică cu care întreținea pe maiorul în muntele Blackdal, adecă el fu nevoit ca Gustav Wasa, a lucra la mine și lui i se întemplă, ca eroului acela din epop a romantică, a fi recunoscut de lucrător estraordinar mai puțin după gulerul brodat a cămeșei sale decât după autoritatea cuvîntului său și după focul privirilor sale.

Cristian era în minele de Roraas, în munții cei mai înalți a Norvegiei, dece miluri dela frontiera svedică. El muncia cu mâinile, erau opt zile, cu o abilitate și cu o vigoare, încât își câștigase stima soților săi, pre când primă dela dl Goefle o scrisoare, care-i spunea:

„Toate sînt pierdute. Eu am vîdît pe regele; el este un bărbat cinstit; însă, vai, i am spus cine ești dta: eu am pus toate dovedile sub ochii săi; eu i-am spus, cum cugeți dta despre abuzul privilegiilor nobilimei și cât de folositor ar pute deveni planurilor unui principe filosofic și curagios, care vrea să restabileze echilibrul în drepturile națiunei.

convins de avantajele ce rezultă prin întărirea bunelor relațiuni pentru ambele țări unite de atâta timp, care știu, că cu cât aceste țări vor arăta mai mult respect și simpatie una alteia, cu atât mai mare va fi și dezvoltarea relațiilor amicale — nu voi lăsa să treacă nici o ocaziune, de a corespundând încrederei ce Majestatea Sa are în mine manifestând sentimentele ce le are regele, guvernul și poporul Spaniol. Împlinindu-mi această datorie plăcută, îndrănesc a compta că buna voință a vrednicului preșident al republicii precum și aceea a guvernului său mă va înlesni de a-mi împlini misiunea onorifică cu care m'a încredințat regele.

Președintele Grevy răspunse că este foarte satisfăcut de numirea strălucitului mareșal, care și-a făcut un mare renume atât în armată, cât și în politica țării sale. Președintele continuă apoi astfel:

Nimenea nu dorește mai mult decât mine fericirea personală a regelui Alfons și buna stare a Spaniei. Comunitatea originii și identitatea intereselor naționale, fac pe Franța și pe Spania să fie națiuni surori, care trebuie să fie totdeauna unite. Popoarele vecine, care nu se gândesc cum să se mărească unul în paguba celuilalt ori trebuie să nu rivalizeze unul cu altul decât în lupta pacinică a producției, de unde rezultă numai stimă reciprocă și relațiuni cordiale.

Președintele termină asigurând că ambasadorul Serrano va găsi în Franța tot spriginul și simpatia, spre a-și pute împlini misiunea sa.

Răspunsul ce Grevy a dat lui Serrano a făcut o impresiune excelentă în Spania.

D-ra Bărsescu.

D-șoara Agata, fiica dlui colonel Bărsescu din Galați, urmează de trei ani cursurile conservatorului din Viena.

În vara acestui an a terminat studiile sale și direcțiunea teatrului *Deutsches theater* din Berlin a angajat-o.

D. Wilbrandt, directorele Burgtheatrului din Viena, s'a dus la Berlin, a nimicit contractul d-rei Bărsescu cu direcțiunea respectivă și a invitat pe tânăra artistă să debute pe scena teatrului Curții din Viena cu scop de a o angaja pentru acest teatru. Astfel s'a întors d-șoara Bărsescu de la Berlin, unde nu ajunsese încă a da nici o reprezentațiune, și astfel a pășit pentru prima dată pe o scenă publică în rolul „Hero” din tragedia lui Grillparzer: „Des Meeres und der Liebe Wellen”.

Ni se scrie din Viena, că succesul obținut de d-șoara Bărsescu a fost mare și se poate asemăna numai cu cel obținut de Lewinsky acum 25 ani, după cum dice „Neue freie Presse”. Ca să-și poată face cine va ideea despre entuziasmul, cu care a primit-o publicul, este destul a spune că în cursul piesei a fost rechemată de 14 ori. Locurile teatrului au fost toate vândute și mulți n'au mai putut găsi bilete.

Junei debutante i s'au oferit mai multe frumoase cununi de flori: din partea societății academice „România jună” din partea junimii academice române din Viena, din partea damelor române, din partea organizatorilor banchetului etc. Asemenea a primit tânăra debutantă mai multe telegrame din diverse părți.

După ce m'a ascultat cu atențiune și m'a înțeles cu o limpedime, ce n'am aflat-o nici când la un judecător, el mi a răspuns:

„— Vai! dle avocat, a face dreptate celor oprimați este un lucru mare; el întrece puterile mele. Eu ași fi sdrobotit, ca s'ermanul meu părinte, pe care l'au făcut să moară de disgust și de necaz.

„Gustav este slab și bun; el nu vrea să moară! Noi în zadar ne-am ligușit cu faptele sale din Senat. Svedia este perdută ca și procesul nostru!”

„Vină la mine, Cristian. Eu te iubesc și te stimez. Eu am ceva stare și n'am copii. Ți un cuvânt și eu împărtășesc cu dta clientela mea. Dta vorbești limba svedică minuat. Dta ai elocvență. Ai să înveți codicele nostru și ai să mă succedă. Te aștept.”

— Nu! exclamă Cristian sărutând scrisoarea generosului său amic: eu cunosc mai bine decât crede el s'erăcia acestei țări și jertiele, la care ar condamna o asemenea asociație pe vrednicul bărbat. Și apoi, imi trebuie ani ca să învăț un codice, și în decursul anilor, eu să trăiesc tare, și june, de bine-tacerile aceluia care, după atâtea lupte și oboseli, are trebuință de avere și de odihnă? Nu, nu! eu am brațe, și am să mă servesc, până ce soartea mă va face să găsesc un oficiu vrednic inteligenței mele.

D-șoara Bărsescu este o artistă de primul rang posedă toate calitățile necesare unei artiste cu viitor. Un sentimentalism puternic, vocea îi este sonoră, flexibilă și puternică, mișcările îi sunt ușoare, naturale și cu multă grație.

Presă locală s'a exprimat în chipul cel mai favorabil asupra debutului artistei române și dacă i s'ar pute observa ceva, este după cum dice un ziar de aici, că expresiunea germană îi e încă moale și dulce ca apa Dâmboviței.

„D-șoara Bărsescu se ține de acele talente, care se desvoltă mereu și sigur de sine și care nu au trebuință de nimic din lumea din afară, de cât de ocaziune, ceea ce îi va da Burgtheater”. dicea „Wiener Allgemeine Zeitung”. Astăzi aflăm că angajarea d-rei Bărsescu pentru Burgtheater este sigură.

După reprezentațiune tinerimea academică română din Viena a organizat în onoarea debutantei un banchet în otel „Gold. Lamm”, la care a luat parte întreaga colonie română de aici și d. P. Carp a venit să felicite pe juna artistă pentru succesul obținut. Sau ridicat pentru victorioasa debutantă mai multe toaste bine simțite, la care d-ra Bărsescu a răspuns. După banchet s'a improvisat o serată de joc, care a ținut până la 4 oare dimineața.

„Romanul”.

Catastrofa din Sudan și Anglia.

Revoluția din țeara Faraonilor se pare a se fi terminat cu sdrobirea totală a forțelor militare din Egipt.

În ajunul retragerii oștirii engleze din Egipt ne veni scirea despre nimicirea oștirii egiptene în Sudan prin rebelii profetului fals, Mahdi, așa încât despre retragerea oștirilor engleze nici vorbă nu mai poate fi.

Despre raporturile dintre Egipt și Angliera eată ce ne aduce ziarul din București „Timpul”, traducând după „Journal des Débats”:

Catastrofa, în care a perit oștirea egipteană în Sudan, este tristul epilog al revoluțiunii militare, căreia Egiptul îi datorește atâtea desastre. Pe când Arabi-pașa și complicitii săi se resculau în Cair, un Mahdi, un adevărat profet fals, profitând de starea de desorganizare, în care căduse guvernamentul egiptean, fanatiza populațiunile barbare din Kordofan și din Darfur, chemându-le la independență. Și aceasta era o mișcare națională, însă îndreptată contra Egiptului, nu contra creștinismului și a Europei. Poate că ar fi fost lesne de a o oprî în începuturile ei; din nenorocire, când se dicea lui Arabi să plece a combate în Sudan spre a menține cuceriile dinastiei lui Mehemed-Ali, el declară că misiunea sa divină îl reținea în Cair; toți confrății săi țineau același limbaj; nici unul din ei nu consimțea să părăsească viața ușoară și lucrativă a Egiptului pentru a se espune departe la aventuri periculoase. Ne găsind mult timp nici un adversar în calea sa, Mahdiul a putut să-și mărească și să-și întărească puterea și să-și consolideze astfel prestigiul, încât toate populațiunile semi-selbatice din Sudan au vădit în fine în el un Mesia al Islamului. Numai după bătălia dela Tel-el-Kebir s'au gândit să-l combată. Dar era prea târziu! Trupele egiptene demoralizate în doi ani de revoltă și jaf, perduseră și puținul din disciplina și curajul ce avuseră.

Și el intră în galeria, unde avea, de dimineața până seara, să sepe la lucoarea unei lampe mici, și în emanațiunile sulfuroase a abisului, vena de aramă, ramificată în pânțelecele pământului.

Dar soartea lui Cristian se îmbunătăți. Șefii îl observară și îi încredințară direcțiunea cutărilor lucruri, pentru care instrucțiunea și capacitatea sa se arătase, într'un moment dat fără nici o afecțiune din partea sa.

Înțelept, modest și silitor, cum era, el se ocupa în oarele de odihnă cu instruirea lucrătorilor. Într'o seară el deschise pentru ei un curs gratuit de mineralogie elementară, și fu ascultat de oamenii aceștia duri, cari vedeau în el un camarad silitor și totodată un spirit original și cultivat. Sala conferențelor sale era una din acele peșteri mari metalice căror minerii iubesc ale da nume pompoase. Catedra sa era un bloc de aramă brută.

Cristian își căută ferirea în lucru și în devotament, căci omul totdeauna caută fericirea chiar pe basa jertfirei persoanelor sale. El căută bolnavii și răniții minelor. Alergând totdeauna cel dintâiu la accident cu un curaj eroic, el învătă altcum și lucrătorii a se păzi de pericolele acele groaznice prin raționament și prudență. El se încearcă a le îmblânzi moravurile și a combate funesta lor pasiune pentru vinars, mumă prea roditoare a duelelor grozave cu cuțitul. Lucrătorii îl iubeau și-l sti-

Chiar sub comanda generalilor englezi, ele au arătat o slăbiciune eclatantă.

Ori-cum ar fi această catastrofă e indoit de crudă pentru Egiptul, ce făcuse foarte mari sacrificii în vedere de a o evita și care își perde astăzi situațiunea privilegiată ce ajunsese a-și face în centrul Africii... S'a creat un deficit mare, ce amenință prosperitatea viitoare a Egiptului....

Rămâne a se ști, cum va primi Angliera devenită tutricea Egiptului, aceasta neisbândă a țării, căreia d. Gladstone, în discursurile sale, i anunță nesce destinuri așa de magnifice. Ne aducem aminte, că faimosul raport al lordului Dufferin conținea programa politice engleze pe malurile Nilului, desinată de o mână pe cât de brutală, pe atât de naivă și care angaja tare Egiptul să renunțe spontan la Kordofan și Darfur. Aci era ideea de a se crea în Sudanul egiptean un regat independent, unde să nu fie nici tribunalele mixte, nici capitaluri franceze, nici alte obstacole, ce ar împedeca pe Anglia să absoarbă de tot Egiptul. Acest proiect s'a urmărit cu o constanță remarcabilă și nu s'a cruțat nici un mijloc, ce ar pute duce la scop.

De aceea nu ne va surprinde să vedem pe Anglia primind fără mare întristare cezul suerit de trupele egiptene și de proprii ei oficeri în Sudan. Starea finanțelor și a armatei egiptene nu permite ca să se gândească serios la o nouă campanie întreprinsă numai cu forțele și resursele Egiptului singur. De altă parte, nici Angliera în acest moment nu e dispusă a merge să combată în Sudan. Deci Mahdiul va ave câmpul liber. Sărman Egipt: Revoluția militară, pe care radicalii francezi au aclamat-o așa de mult, l'a costat deja independența sa politică; ea îl va costa încă și cele mai frumoase conciste. E indoeală, dacă binefaceriile regimului parlamentar și ale protectoratului englez sunt de ajuns spre a-l despăgubi.

Varietăți.

* (Reprezentațiunea) teatrală în folosul Reuniunii femeilor române din Sibiu se va da Mercuri în 5 Decemvre, a. c. în sala teatrului orașului.

Biletele de intrare se pot scoate de Duminecă începând dela librăria Smiedecke, piața mare.

Programa îndetaiu o vom reproduce în numărul viitor.

Scopurile Reuniunii femeilor române din Sibiu, numai sunt secrete înainte nimăru. Sub aripile ei deja de o lună funcționează scoala română de fete, unica fală a noastră în aceste zile de grea cercare pentru neamul românesc. Streinii au priceput scopul urmărit de reuniunea femeilor române și au sărit în ajutorul ei. Oare românii l vor pricepe toți?

Să sperăm că cel puțin pentru scopuri culturale ne vom întruni cu toții rumpând cu separatismul, antagonismul, care mai ales în Sibiu nu vrea să se mai curme.

* (Carmen Sylva glorificată de maghiari) Aflăm după „Biserica și Scoala” din Arad, că societatea literară maghiară de acolo (numită „Kölsey”) a arangiat o serată literară în preseara onomastice reginei noastre. Cu această ocaziune dl protosincol I. Goldiș în prezența unui public numeros de dame și bărbați din elita socie-

mau dară simbria sa se ducea toată pentru ajuto-

rirea estropiaților, a orfanilor și a văduvelor. — De sigur, își dicea el adese ori când intra în coș, ca să se coboare în fundul puțului incomesurabil, eu m'am născut domn mare, adică în sensul meu, protector celui slab, și, prin urmare, eu nu mai pot trăi la lumina soarelui!

— Cristian, îi strigă într'una din zile inspectorul din înălțimea abisului grozav al minei, lasă-ți ciocanul un moment și mergi de primesce, la poalele coborîșului, o societate ce vrea să văditeze salele cele mari. Fă onorile fătul meu; eu n'am timp a-i însoți.

Ca de obicei, Cristian puse de se aprinseră torțele cele mari de resină în interiorul escavațiunilor, și întimpină vizitatorii; însă recunoscând pe preotul Akerstrom cu familia sa, și pe locotenentul Osburn, care da brațul tinerei sale soție Martina, Cristian dădu torța unui bătrân miner din amicii săi, dicându-i că pe el l'a cuprins un cărceiu și îl roagă să conducă vizitatorii în locul său. Apoi trăgându-și căciula sa unsă de păcură, peste ochi, el se ținu în lături, indulcindu-se de plăcere a vedea pe amicii săi fericiți, însă nu voinde a fi recunoscut din temere a-i întrista și ai face să audă Margareta, în ce situațiune este el.

(Va urma).

tății aradane a cetit nimerita biografie a Reginei României, de altcum bine cunoscută în lumea literară sub pseudonimul Carmen Silva și traducerea maghiară a povestii „Cetatea babei” din „Poveștile Peleşului.” Disertantele prin interesanta sa temă a produs plăcere și aplause generale în numărul public. Gratulăm dlui protosincol I. Goldiș pentru idea fericită!...

* (Esces de zel sau rea voință.) Ni se spune, că pretorele din cercul Nocrichiului a pus alaltăeri pre preotul nostru din Vurper între baionetele gendarmilor și la escortat pe jos până la tribunalul din Sibiu.

Nu scim antecedentele măsurii drastice a d-lui impiecat dela administrație.

Ni se spune, că crima preotului nostru constă în aceea, că a alungat dela casa sa pre doi oameni, care în stare de beție veniră să încaseze neșce parale.

Ni se spune și aceea, că judecătoria de aici după esaminarea faptului afirmat, a lăsat pe preotul nostru să meargă acasă în pace.

Fără a anticipa ceva constatăm faptul, asupra căruia vom reveni.

* (Necrolog). Subscrișii cu inima dureroasă anunță că neuitatul lor fiu, Ioan Popoviciu, teol. gr. or. în anul al III din comuna Cliciova, după un morb de 6 zile au încetat din viață în 23 Oct. stil. n. a. c. la 6 oare dimineața, în anul al 20 lea al etății sale. Remășițele sale pământești s'au petrecut la repausul etern în cimiteriul gr. or. din loc, Luni în 24 Octomvre la 4 oare după amiazi. Serviciul funebrel l'au îndeplinit 6 parochi, în frunte cu asesorul scaunului protopopesc Dionisie Grodiascu; după finirea serviciului funebrel onor. Domn paroch din Bojur și asesor consistorial Dimitrie Iosof ținu Cuvântarea ocazională, la care toți prezenții precum inteligența din loc, așa și din jur precum poporul așa neamurile toți plângeau pentru pierderea cea crudă a teologului lor. Fi-ei țerina ușoară, și memoria neuitată.

Pe repausul îl deplâng George și Florea Popoviciu ca părinți. George Popoviciu, frate teolog în anul al III. la facultatea teologică din Cernăuți în Bucovina. Ana, Iosif și Iulius ca frați, Georgie Albulescu pădurariu reg. și proprietar mare, ca unchiu.

Partenii Peșteanu diacon gr. or. din Lugoj, Dionisie Ioanoviciu notariu comunal, George Albulescu proprietariu mare, George Galiciu pădurariu, Petru Pinteș docinte, Valeriu, Maria și Elena ca verișoare și alți consăngeni.

* (Statua lui Lazar) nemuritorului dascăl rom., cetim în „Gazette de Roumanie,” nu va fi sculptată în Italia, după cum se proiectase, ci în București. Cu câteva modificări, ea e executată după modelul spus astă primăvară la Stavropoleos; și va fi o adevărată lucrare de artă. Trăsăturile feței marelui bărbat, în lipsa unui portret autentic, au fost copiate după acelea ale unui nepot al său din Transilvania, carele după spusa rudeniilor este întotdeauna portretul unchiului său. Sculptorul este dl Georgescu.

* (Budgetul orașului Brașov.) După o discuțiune de mai multe zile asupra preliminarului pentru anul 1884 rezultă următorul bilanțiu: a) venitele ordinari fac 332,220 fl. 72 cr. cele extraordinare 7750 fl. Suma tuturor venitelor este 339,970 fl. 72 cr. b) Cheltuelile ordinare fac 344,177 fl. 60 cr. cele extraordinare 28,799 fl. 45 cr. Așa dară se arată un deficit de 33,006 fl. 33. cr, care se va acoperi printr'un arunc comunal de 18 percente asupra contribuțiunii.

* (Lup în piele de miel) Mai în zilele trecute fu prins de cătră poliția din Oradea-Mare un individ suspect. Dânsul avea o față femeiască și purta vestminte preoțesci. Dus fiind naintea primăriei, a mărturisit, că nu e sfânt părinte, ci — o femeie. Mai în urmă s'a aflat, că ea a furat mai multe lucruri prețioase, servitoare fiind în Budapesta; și de aceea a îmbrăcat vestminte prețioase să nu fie recunoscută. Frumos mijloc de scăpat. Apoi să mai țici, toată poama rea ce se da afară frumoasă, e bună da mâncat?!

* (Mașine infernale.) Socialismul, aceasta cangrenă a evului modern ia dimensiuni tot mai mari. Scopul ei e nimicirea baselor existente a societăți de ați, mijloacele ei petroleul, praful, focul, Nu este săptămână ca să nu ne aducă firul telegrafic nouă sciri despre crime și arestări socialiste de prin capitalele Europei Viena, Londra, Berlin etc. De curând fu arestat în Londra un socialist german foarte renumit. Poliția a aflat la dânsul 2 mașine infernale, (mașine de esplosiune umplute cu praf și dinamit, cari esplodând sunt în efectele lor într'u adevăr teribile.) Eșcheta emisă a constatat că mașinele sunt de o compozițiune ingenioasă, și periculoase în gradul cel mai mare; s'a aflat mai departe, că arestatul socialist Wolff ar fi avut în sârcinarea de a pune edificiul consulatului german din Londra în ruine.

* (Lupii) în comitatul Trei-scaunelor multămită legilor de vânat devin pe di ce merge mai cutezători. Dumineca trecută un cârd de lupi se năpăstui asupra unei turme de oi în Brețcu, făcând mari stricăciuni; tot în ziua aceea sfâșiară într'un alt sat 2 lupi în mijlocul comunei un mânz. Un călător avu să și mulțamească viața numai toc

cului pipei sale, de care ferindu-se lupii, a scăpat bietul om viu în comuna Niutod.

* (Inimicii o mului). Din o scurtă statistică edată de guvernamentul englez din India de ost se vede, că în decursul anului 1882 fură 22,125 de oameni uciși pe teritoriul englez al Indiei de fiare sălbatice și șerpi contra unui număr de 21,427 din anul 1881, și anume: 895 de oameni cădură jertfă tigrilor, 278 lupilor, 207 leopardilor, 359 hienelor, 202 afigatorilor (un soi de crocodili) și 19,579 fură uciși de șerpi. Tot în restimpul amintit fiarele sfâșiară 46,707 de vite cornute contra unui număr de 44,669 din anul 1881. Regimul ergles din India plătesce pentru fie-care vânat de fiară o remunerațiune. În anul 1882 fură 18,591 animale sălbatice și 322,421 șerpi uciși, pentru cari regimul plăti o sumă de 141,653 rupii

* (Birjarul lui Victor Hugo) Câteva sute de birjari nemulțamiți din Paris au ținut nu demult o întrunire, care face pe le Voltaire să reamintescă istoria cu birjarul, care a dus pe Victor Hugo acum cinci ani, la serbarea în memoria lui Voltaire ce s'a dat la Gaitè.

Când poetul a voit să plătească birjarul a refuzat banii, însă Hugo i-a pus 20 franci în mână. Birjarul s'a dus drept la redacția lui „Rappel” și a subscris cu 20 franci în lista pentru arestanți politici adăogând aceste cuvinte: „Charles More, birjar; prețul unei curse plătită de Victor Hugo.”

Acest birjar ținea prea mult la Hugo și stetea oare întregi în Avenue d'Eylau, spre a fi la îndemână, când poetul ar trimete după o trăsură. Neprimind nici odată bani, Hugo voi să i facă o plăcere și îl invită la masă.

Charles More găsi la masă pe mai mulți amici ai poetului, însă el nu și pierdu cumpetul, ci la dezerz ridică un toast în versuri, dicând că și el este poet și rimează de petrecere. More ținu un discurs întreg, călărindu-și Pegasu, care de și apucase nișel câmpii cu toate astea, nu-l dete de rușine și toți remaseră mulțamiți de acest mosafir rar.

Bursa de Viena și Pesta.

Din 29 Noemvre n. 1883.

	Viena	B-pesta
Renta de aur ung. de 6%	120.15	119.75
Ațiuni de bancă de credit ung.	837.—	835.—
Datorie de stat austriacă în hârtie	79.—	78.90
Sorți de regularea Tisei	110.10	110.25
Datorie de credit austr.	281.20	281.—
Ațiuni de stat austriacă în argint.	79.25	79.15
Renta de aur ung. de 4%	87.05	87.10
Renta ung. de hârtie.	98.40	85.—
Împrumutul drumurilor de fer ung.	138.75	139.—
Serisuri fonciari ale institutului „Albina”	—	500.80
Galbin	5.70	6.70
Napoleon	9.58	9.58
Londra (pe polița de trei luni)	120.55	120.65

Nr. 5381 — 1883 civ.

[560] 3—3

Publicațiune.

Din partea subscrișului tribunal se aduce la cunoscință publică, că în afacerea segregării hotarului și a regulării de presiune în fosta comună urbarială Mica (Mikefalva) pentru investigațiunea în privința permisibilității acesteia se va ține di de pertractare la 9 Ianuarie, 1884 după amiazi la 3 oare în comuna Mica la casa judeului.

La aceasta se citează foștii domni urbariali și foștii iobagi — úrbéres — cu observarea, că absența lor nu va împedea ținerea pertractării, și că esmplearele petițiunilor se pot consulta la antistia comunală sau la acest tribunal regesc.

Pertractarea de investigație o va face judele esmis Székely Miklos.

Din ședința tribunalului regesc din Elisabetopole, din 12 Noemvre 1883.

Nagy Lajos m. p.,
presid. nt.

Butak m. p.,
notar.

Anunțiu.

Subscrișul — care pricepe pe deplin afacerile de economie, agrarie, și cele referitoare la vite de atare economie, și care scie scrie, cetl și vorbi limba germană, maghiară și română — Caută un loc de dregătoria economică.

Respuns la adresă: [608] 3—3

Frideric Schuster,
econom în M-diaș.

Hotelul Bucuresci în Brașov

(până acum Neurihrer S. de present Rosenkranz A.) cu chilli curate și elegant de tot nou arangiate dela flor. 1 în sus, Sală mare pentru ospătărit, Bucătăria bună, Telegraf electric. La gară comunicațiă per Omnibus. Oficiul postal în aceleași edificii. grajduri mari și largi, serviciul celerat.

[619] 2—3 Adalbert Rosenkranz,
hotelier.

Reumitul [607] 3—3

„ANTIRHEUMATICON”

a lui Dr în medicină Franz Heller pentru întrebunțare întêrnă, este unicul și cel mai sigur mijloc radical, care vindecă imediat și pentru totdeauna toate morburile de reumatism.

Prețul 1 fl. v. a. cu îndrumare de întrebunțare.

Deposit de vânzare la
I. Csáky, Mediaș. (Transilvania.)

Adam Hölle,

croitoriu

în Sibiu, Piața mare Nr. 5

și permite a aduce la cunoscința publicului de aici și cel strein că și în sesonul acesta și a provădit prăvălia sa, care esistă de mai mult timp, cu cea mai bună

materie de postav și lână,

aleasă propriu din fabricele cele mai renumite, și sunt în plăcuta poziție a presta ori ce comande pentru haine bărbătesci în modul prompt și cel mai solid.

➔ Spre orientare. ➔ [612] 3

Un rând întreg de haine bărbătesci dela 15 până la 34 fl. Palton dela 15 până la 24 fl. Palton de carnă dela 18 până la 36 fl.

Toate aceste din materie de calitatea cea mai bună.

Contând la spriginul binevoitor al patronilor mei, stau bun pentru serviciul solid și real.

Zambach și Gavora.

Fabrica de vestminte și recuisite bisericesci

de rit catolic și grec.

[555] 8—30

în Budapesta, strada Vațului, Váci utca Nr. 17.

Felon sau Odăjdii Albe, Stihare, Dalmatice, Baldachin, prapori. Toate felurile de steaguri, și pentru societăți industriale (și pentru pompieri) co-



vor pe altariu, potiruri, pietohlebni-ca, cădelnițe, pacifical, candelă de altar, policandre pentru biserici, ricide, chivot, cărți de Evanghelie etc.

Comande se efectueșc prompt. — Obiectele, cari nu vor conveni, se vor schimba cu altele.